

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 12. aprila 1889.

Poslanec knez Liechtenstein utemeljuje svoj predlog o sodelovanju Avstro-Ogerske pri enketi ob urejenju stanja delavcev. Kakor leta 1881. že, poskusila je vlada švicarska sedaj zopet, da bi pridobila druge vlade v internacionalno razpravo omejenih zadev. Danes je mišljenje pač drugačno, kakor prej. Navadne posledice prevelike konkurence paralizirajo posamične vlade na razne načine, a konkurence, vzhajajoče vsled dela ženskega in otroškega in vsled predolžega časa drugega dela, vlada posamezna ne more brzdati. Le mejnarodno skupno postopanje, porazumno delovanje raznih držav more tu kaj odločnega in v obče veljavnega storiti ter urediti prevažno zadevo tako, kakor treba.

Najprvo govori o tem predlogu Liechtensteinovem poslanec dr. Baernreither. Stvar, pravi poslanec, je sicer taka, da bi človek pač upal, da se bode vlada sama od sebe odzvala Švici umestno in pristopila anketi in predlogu dotičnega skoro treba ni. Govornik omeni, da se otvori letošnje poletje občna razstava za ubrán nezgodam. Ministerstvo trgovine skrbelo bode sigurno, da se Avstrija precej pobriga za to stvar. Ideja mejnarodnega varstva delavcev je očitna sreča in za blagor ljudstva, kakor tudi države. Potem polemizuje poslanec z Liechtensteinom. Predlog, pravi govornik, je takorekoč ostentacija. Nujnost, s katero Liechtenstein okraša svoj predlog in naglost v celi zadevi, kaže nam jasno, da dela Liechtenstein reklamo, in hoče, da bi se kako pokazalo, da se briga le njegova stranka za to važno stvar.

Poslanec Fürnkranz. On in stranka ali frakcija nemških nacionalcev pozdravljajo prav gorko prevažen predlog. Govornik uavaja bivšega poslanca Schönereja in pravi, da je že ta sprožil misel mejnarodnega urejenja delavskih razmer. Potem omenja tramwayovih voznikov, ki morajo vsled slabih in krivičnih razmer štrajkovati.

Poslanec vitez Gomperz tudi omenja, da se je ta važna zadeva že prejšnje čase v tem zboru razpravljala in navaja poslanca Mauthnerja. Govornik hoče z vsem tem le zmanjšati specifično vrednost Liechtensteinovega predloga in usiljevati ljudem krivo misel, da so i židovsko-liberalni du-

hovi prijazni delavcem in vneti za njih blagor. Liechtensteinu pravi, da dela le reklamo s svojim predlogom. No, morebiti se o tem ni posebno zmotil, saj navajeni nismo, da bi se jeden in drug navedenih govornikov, izvzemši morebiti Fürnkranza v istini srčno brigal za žalostno stanje delavcev. Poslanec Pernerstorfer meni, da bi se bila ta važna zadeva lahko veliko znatneje in častneje opravila. Liechtenstein bi bil lahko, če mu je stvar sama res tako na srci, včeraj že v jedni uri zbral prvomestnike vseh klubov in jim stvar predložil. Zadovoljni bi bili sigurno vsi, da se zadeva hitro in povoljno reši. Potem razlaga in pripoveduje i ta govornik, kako in kedaj se je že ta zadeva reševala, kedo jo je že sprožil.

Poslanec dr. Lueger pravi prav dobro, da misli, da predlog Liechtensteinov sploh ne bode prouzročil nobene debate, temveč se vsprejel jednoglasno. A zmotili smo se, pravi govornik. Potem zagovarja in brani Liechtensteina. Govornik ne ve, kako se more tu govoriti o ostentaciji, kako o reklamah. Novega Liechtenstein sicer ni nič predlagal, ali omenil, pač pa stvar važno in nujno sprožil o pravem času. Sicer se pak sploh ne more doslednje trditi, kdo je važno to vprašanje sprožil prvi. Za idejo čamo je to po vsem jednako. Poslanec je prepričan, da se bode predlog Liechtensteinov jednoglasno odobril.

Poslanec Neuwirt razlaga kot glavni govornik zopet na dolgo in široko, kdo in kdaj je že naglašal da se mora delavsko vprašanje rešiti mejnarodno in se spušča potem v posameznosti zadeve. Potem polemizuje še z nekaterimi predgovorniki, zlasti z Luegerjem, ter priporoča naposled resolucijo.

Predlog Liechtensteinov se vsprejme potem jednoglasno.

Na vrsti je poročilo vojnega odseka o predloženi postavi glede nabora rekrutov za leto 1889. Generalne debate o tem ni, ker ima postava le jeden meritorni člen.

Minister Welsersheimb pravi: Ker je za postavu dovoljenja novincev ustavno urejenje vojne postave pogoj, dovoljujem si naznaniti visoki zbornici dva oficijalna telegrama, jednega od kr. ogerskega brambnega ministra in sicer odobrenje vojne postave v zbornici magnatov in da se takoj poprosi najvišje sankcije tej postavi, drug brzojav pak oznanja obljubo, da se postava sankcionuje,

katero so obe zbornici državnega zastopa odobrili. Postava je tako postavno urejena.

Poročevalec Popowski priporoča kratko predloženo postavu z nekimi popravki. Postava se potem v drugem in tudi v tretjem čitanju vsprejme, akoprav zadnje ni bilo na dnevnem redu; predlagal pa je tretje čitanje poročevalec.

Na vrsti je poročilo odseka budgetnega o odpravi in odkupu propinacijnih prav v Galiciji in Bukovini. Poročevalec je vitez Meznik. Poslanec dr. Bareuther kritikuje v daljšem govoru vso zadevo in naglašja, da se bode moralo celih 22 let po 1,100.000 gl. v ta namen plačevati. To je določba, pravi, kakoršne ne nahajamo v nobeni postavi v svetu. Potem dokazuje številkami, da zgubi financa vsled predložene olajšine kacij 747.150 gld. Potem govori dr. Herbst.

Govor drž. poslanca prof. Šukljeja

v državnem zboru dne 10. aprila 1889.

Usojam si pri tem naslovu spregovoriti nekaj o gradnji dolenske železnice. Dostaviti hočem nekaj besed izpeljavam, katere smo v teku debate čuli iz ust Njega ekscelence gospoda trgovskega ministra. Nečem točno analizovati teh izvajanj, temveč omejiti se hočem na to, da dve stvari naglasim.

Njega ekscelenca je blagovoljno naglašal, da je načrt dolenske železnice že popolnoma izdelan in dozorel ter je pristavil, da ga zmatra pametnega in važnega v gospodarskem oziru. Za to konstatovanje izrekam mu zahvalo ter bodem te besede njegove vzel za podlago svojim kratkim izvajanjem.

V zdodovino tega načrta se ne bodem spuščal le mimogrede bi omenil nekatere odločujoče faze iz te zgodovine.

S prva smo si mislili dolensko železnico kot glavno železnico, del velike proge, združujoče narode, ki bi peljala iz evropskega zapada skozi gornejesavsko dolino skozi Ljubljano čez Dolensko na Hrvaško in Bosno in potem dalje v pristanišča balkanskega poluotoka. V tem zmislu je kranjski deželni zbor že 1866. leta to vprašanje razpravljal in tako si je mislila stvar vlada, ko je 1869. tako imenovano meščansko ministerstvo dolensko železnico vsprejelo v svoj program in je izrecno izjavilo v tej

LISTEK

Troje srečanj.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.)

I.

(Dalje.)

Jel sem zopet loviti z večjim zanimanjem nego poprej, vendar takega naudušenja potem ni bilo. Psi prišli so na sled in me zadržali polu druge ure . . . Mladi ruševci neso se odzivali na moje žvižganje, — najbrže radi tega, ker nesem žvižgal dovolj objektivno. — Solnce vzšlo je že jako visoko (ura bila je dvanajst), ko sem krenil k naselbini. Šel sem polagoma. Konečno zrl je s holma nizki domek . . . srce je zopet zadrželo v meni. Približal sem se . . . in uzrl ne brez skrivnega zadovoljstva Lukjaniča. Sedel je, kakor po navadi, mirno na klopi pred krilcem. Vrata bila so zaprta . . . in stogi tudi.

— Zdravstvuj, ded! vskliknil sem že od daleč.
— Ali si se prišel gret?

Lukjanič obrnil je proti meni svoj suhi obraz in molče privzdignil čepico.

Stopil sem k njemu.

— Zdravstvuj ded, zdravstvuj, ponovil sem, želeč se mu prikupiti. — Ali, pristavil sem ugle-davši nepričakovano na zemlji moj novi četrtak: ali ga nisi videl?

In pokazal sem mu srebrno kolesce polovico gledajoče izpod kratke travice.

— Ne, videl sem ga.

— Zakaj ga pa nesi pobral?

— Tako: novec ni bil moj, zato ga nesem pobral.

— Kak si, bratec! rekel sem ne brez zadrege, in pobravši četrtak ponudil sem mu ga zopet: Vzemi, vzemi za čaj.

— Lepa hvala, odgovoril mi je Lukjanič mirno nasmehivši se. — Ni treba, živeli bomo tudi tako. — Jako sem hvaležen.

— A rad ti dam še več! rekel sem zmešan.

— Čemu pa? Ne vznemirjajte se — jako sem hvaležen na vaši dobrotljivosti, a kruha bo že

še kaka skorjica za nas. Še te ne doješ — ko ti preide čas.

In ustal je ter iztegnil roko proti vrtnim vrticam

— Stoj, stoj, starček! rekel sem skoraj obupano: — kako si res danes nezgovoren . . . Povej mi vsaj, je-li tvoja gospa — ustala kaj?

— Ustali so.

— In . . . je-li doma?

— Ne, ni jih doma.

— Ali je odšla v gosti, ka-li?

— Nikakor ne: v Moskvo je odpotovala.

— Kako da v Moskvo! In danes zjutraj bila

je tu?

— Tu.

— In prenočevala je tudi tu?

— Tu so nočevali.

— In je-li pred kratkim prišla sem?

— Pred kratkim.

— In kako je torej, bratec?

— I tako, jedno uro bo tega, ko so izvolili vrtni se v Moskvo.

— V Moskvo?!

visokej zbornici, da se bode v kratkem gradila ta proga.

Ravno tako se lahko sklicujem nasodbo Willers-
torf-Urbaira, ki se je iz teh uzrokov izrekel za to
progo. V tem so se pa mnoge težave postavile
uresničenju te misli na pot. Prišla je kriza 1873.
leta in je ovrla daljši razvoj naših železnic.

Ko se je ta odpravila, je pa ostal kot zavira
upor ogerske državne polovice in sedaj je pa vnanji
položaj tak, da vojno ministerstvo najde strategične
koristi le na severovzhodu in vzhodu države.

Morali smo torej prvotno misel jako skrčiti.
Zadostovalo bi nam za jedenkrat, če se zgradi proga
od Ljubljane do Novega mesta, središča Dolenjske
in stranska proga Grosuplje-Ribnica-Kočevje. Pravim
za jedenkrat, kajti v deželi smo preverjeni, da se
bode ta proga, ko se bode dežela bolj razvila in
boda mogla sama več storiti, morala še nada-
ljevati, da se zveže s hrvaškimi železnici,
posebno tudi z ozirom na trgovske
in vojaške koristi. (Prav res na desnici.)

V tem zmislu je kranjski deželni zastop v po-
slednjem zasedanju se izrekel, da je pripravljen vzeti
za pol milijona delnic in hkratu zahteval od inte-
resentov, da se udeleže subskripcije s 400.000 gl.
Načrt je popolnoma izgotovljen, proga pa trasovana
in bila je že revizija trase. Doneski dežele in in-
teresentov so zagotovljeni, sedaj je treba le še, da
stori vlada oni odločilni korak, da pridobi Dolenj-
skemu železniško zvezo, brez katere se ne more
narodnogospodarski razvijati. (Dobro! na desnici.)

Gospoda moja, ne more se dosti naglašati, da
je brez te železnice Dolenjska narodno-gospodarski
zgubljena. Poglejte ono veliko neizpolnjeno mesto
na našem železniškem zemljevidu, katero omejuje
glavna proga južne železnice na jedni in proga
Zagreb-Reka na drugi strani, na severu je zapira
kriilo Zidanimost-Zagreb, na jugu proga St. Peter-
Reka. Od te prometne puščave — drugega primer-
nega izraza ne najdem — pripada kacic 4500 kvad-
ratnih kilometrov s 220.000 prebivalci Kranjskej
(Čujte! Čujte! na desnici) in kar še posebno pride
v poštev, da je to najboljši in najrodovit-
nejši del Kranjske. Narava je jako blagoslovila
te doline in griče; vinska trta zori, mlo podnebje je
ugodno sadjarstvu, imamo torej vse pogoje za in-
tenzivno obdelovanje zemlje. Pomanjkanje moder-
nega občila zapira ljudem našim trgovišča; ni jim
dana priložnost, da bi spravili pridelke svoje na trg.
Zaradi tega — in to je žalostna resnica — pri nas
kmetijstvo ne napreduje, temveč vedno bolj propada.
Nadalje imamo na Dolenjskem jako dragocene gozde.
Tam so gozdi, kakoršnih le redkokje najdeš v sred-
nji Evropi. Imamo prave pragozde, v katerih še ni
sekala sekira (Čujte! Čujte! na desnici), kjer še
prebiva medved, gozde nenavadne velikosti. Ker
stroški za prevažanje do železnice že naprej požro
ves dobiček, ne moremo spraviti dragocenih pridel-
kov gozdarstva na trg. Okrog Kočevja, Črnomlja
in Mirne imamo dosti dobrega rujava premoga. Po-
vsod bi se lahko kopalo. Bili bi ne glede na izvoz pre-
moga, vsi pogoji za razvoj močne krajne industrije,
ker je goriva po ceni na razpolaganje. Pa, go-
spoda moja, sami bodete spoznali, da danes ni mo-
goče graditi tovarn, ki bi bile 60, 70 do 100 in
več kilometrov od železnice in poleg tega še ob
tako nesrečno narejenih dolenjskih cestah.

(Konec prih.)

Ostolbenel gledal sem Lukjaniča: tega, pri-
znam, nesem pričakoval . . .

Tudi Lukjanič gledal je mene . . . Starikav,
lokav nasmeih raztezal je njegovi suhi ustni in se
svetil nekoliko v njegovih žalostnih očeh.

— In sestro je odšla? rekel sem konečno.

— S sestrico.

— Torej zdaj ni nikogar v domu?

— Nikogar . . .

— Starec me slepi — šnilo mi je v glavo. —
Ne hlini se zaman tako lokavo. Poslušaj, Luk-
janič, rekel sem glasno: — ali mi hočeš storiti
uslugo? . . .

— Česa želite? vprašal je počasno vidno raz-
togočen zbok mojih vprašanj.

— Praviš, da ni nikogar v domu: ali mi ga
moreš pokazati? Jako bi ti bil hvaležen.

— To se pravi, da hočete pogledati sobe?

— Da, sobe.

— Lukjanič je obmolnil.

— Izvolite, rekel je naposled. — Prosim!

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. aprila.

Drugi mesec mine 20 let, odkar je izdan nov
šolski zakon. V več krogih zlasti v nemških
pokrajinah, hočejo tem povodom prirediti razne
slavnosti. Posebno učitelji jako pridno delajo pri-
prave za te slavnosti, ki bode nekaka demonstracija
proti nameravani spremembi šolskega zakona v kon-
servativnem zmislu.

Vnanje države.

Pri občinskih volitvah v Srbiji so skoro
povsod radikali zmagali z znatnimi večinami. Na-
prednjaki se volitev niti ne udeležujejo, liberalci
po kmetih tudi nemajo dosti upliva.

Oficijalni organ ruske vlade. „Praviteljstveni
Vjestnik“ priobčil je brez vsacega komentara, kaka
je bila Ašinova afera po francoskih uradnih spisih in
pridejal poročilo ruskega podkonzula Ivanova, iz kate-
rega se razvidi, da Ašinov trdi, da se je bombar-
dovanje nepričakovano pričelo. Ozemlje, katero so
bili Rusi zasedli, ni bila francoska lastnina. Francozi
so Rusom ukrali 45.000 rubljev.

Na neko interpelacijo je odgovoril nov ru-
manski ministerski predsednik, da bode Rumu-
nija skušala vedno držati se neutralne politike.
Trpela ne bode na svojem ozemlju tujih intrig ter
ne bode dopuščala, da bi se v Rumuniji osnovala
kake sovražne nakane proti redu in varnosti v so-
sednih državah. Kralj je vedno spoštoval ustavo.
Za notranjo in vnanjo politiko so odgovorne le vlade.
Če bi ob vojni neutralnost ne bila mogoča, potem
bode dežela odločila, na katero stran naj se obrne
Rumunija; kajti dežela že ve, katera stranka varuje
koristi njene. Treba bode pa vse dobro preudariti,
kajti pod Bratianovo vlado je srečna vojna stala
deželo jedno pokrajino. Iz tega odgovora se ne da
posneti, kake politike se bode držala nova vlada.
Kakor se kaže, ne bode trpela, da bi se bolgarski
emigrantje dosti zbirali v Rumuniji. Rusom pač ne
bodo prav po volji, da je nov ministerski pred-
sednik omenjal, da je Rusija vzela Rumuniji Besarabijo.
Mogoče je, da imajo oni ruski listi prav, ki mislijo,
da rumunska konservativna stranka ne bode tako
prijazna Rusiji, ko je prišla na krmilo, nego je
bila, ko je bila v opoziciji.

Boulangisti, kateri so bežali v Belgijo, ne mis-
lijo se kmalu vrniti na Francosko. Počakali
bodo v Bruselji, kakšen bode izid pravdi Boulan-
gerjevi v senatu. Nekaj upanja imajo še vedno, da
senat Boulangerja oprosti. Konservativci so vsi zanj
in republikanci pa po starej navadi neso vsi jedini.
Sedaj pa še ni prav jasno, ali stvar res spada pod
senat ali ne. Senat ima soditi le o atentatih na
državno varnost, o zarotah pa porotniki. Mnogi
pravniki pa mislijo, da je Boulangerjevo postopanje
bolj podobno zaroti nego atentatu. Če bode senat
obsodil Boulangerja in sozatožence, bodo gotovo še
nadalje ostali v Belgiji. Boulanger in Rochefort sta
si dala iz Pariza v Bruselj poslati svoje konje,
da se bodeta povsod lahko dostojno pokazala.

Če tudi je na Luksenburškem prevzel
vladanje nemški princ, vender Luksenburžani ni-
kakor neso še naudušeni za Pruse. Pri bakladi, ki
se je novemu vladarju priredila, igrala je godba
Gassenhauerjevo: „Wir wolle keene Preisse sind“.
Dopisnika „Kölnische Zeitung“ so pa nekaj premi-
kastili. Luksenburško se torej ne bode kmalu sto-
pilo z Nemčijo, kar so že pričakovali v Berlinu.

Govori se zopet, da se bode v prestolnici
nemškeje osnovala katoliška nadškofija. Papež bi
bil rad, da bi v Berlinu osnovali nuncijaturu, pa
nemški cesar ni nikakor hotel v to privoliti, da bi
papež imel v Berlinu svoje diplomatsko zastopstvo.
Sedaj se pa misli, da bode Berolinski nadškof oprav-
ljal tudi vsa diplomatska opravila, četudi ne bode
imel naslova nuncij. Za to važno mesto odbran je
nekda Galimberti.

Dopisi.

Od beneške meje 10. aprila. [Izv. dop.]

Ko sem pisal svoj zadnji dopis v korist tužnih be-
neških Slovencev, nesem se nadejal kdo ve, kako
velikega uspeha, kajti od zavednega Slovenca se
dandanes dan na dan vedno le terja: daj, daj in
zopet daj; potreb, nujnih potreb imamo Slovenci
mного preveč, zavednih in poleg tega dobro „pod-
kovanih“, pa radodarnih mož saj desetkrat pre-
malo. Bog daj bolje! — Vender moram tem potom
povedati vsemu naroduslovenskemu, da me je silno
iznenadila in razveselila pošiljatev gospoda Dragotina
Hribarja, zakonitega urednika „Slov. Naroda“,
kajti poslal mi je v znani namen velik zaboj knjig
in sicer blizu tisoč, ponavljam: tisoč izvodov za
beneške Slovence gotovo zelo primerne knjižice
„Priče božjega bitja“ (2., 3. in 4. del). To so sami
kratki spisi nabožnega, sploh etičnega obsega, ki
nikoli ne utrudijo priprostega bralca, kar je od
velike cene ravno za beneške Slovence, ki se bodo
iz teh knjižic učili še le — brati; neobsežnost in
radovednost vzbujajoča zanimivost pa jih bode vspod-

bujala k pridnemu čitanju. In za ta veliki krasni
dar zahvaljujem se blagemu dobrotniku prav od
srca: Bog Vam povrni, velikodušni dob-
rotnik. Vam bodo veljali na stotine beneških
Slovencev odkritosrčni: „Bog lonaj — nunac!“ —
kar Vam konečno zopet hvaležno ponavljam tudi
jaz. Bog daj posnemalcev! —

Prav v isti blagi namen nabral je mej Ljub-
ljanskimi rodoljubi večje število knjig — naš učeni
rojak in globok znalec zgodovine, naroda, dežele,
kakor tudi bede in žalostnega položaja naših be-
neških Slovencev — gosp. S. R. Njemu in vsem
blagim darovateljem — presrečna zahvala. Gotovi
bodite, blagodušni gospodje, da pride vsaka knjiga
v primerne roke, da ne zgreši svojega namena ter
obrodi dober sad. Dobro preudarimo namreč ka-
kovost knjige in kakovost, duševnost ali individu-
valnost prejemnika, kajti vsaka knjiga ni za vsa-
kega. Konečno še jedenkrat: Hvala!

Občni zbor „Pisateljskega podpornega društva“

bil je v soboto zvečer vpričo 20 društvenikov. Pred-
sednik dr. Vošnjak se spominja velike izgube,
katera je društvo lani zadela vsled smrti profesorja
Antona Raiča, neumornega društvenega tajnika, ki
je največ pripomogel k razvitku društva. Večni mu
hvaležni spomin!

Potem poroča gosp. tajnik A. Žumer o dru-
štvenem delovanju v preteklem letu:

„Kot tajnik društva imam danes čast slav-
nemu zboru poročati o delovanju „Pisateljskega dru-
štva“ oziroma njegovega odbora od zadnjega občnega
zboru, to je od 14. aprila 1888. do 13. aprila 1889.

Če pregledujem dotično poročilo zadnjega red-
nega občnega zboru, moram reči, da delovanje dru-
štva, oziroma odbora, letos ni bilo tako obširno,
kakor prejšnje leto, ker so na to uplivala nepriča-
kovane in neljube neprilike. Prizadevalo se je ven-
der, da se je storilo, kar se je moglo. V prvi vrsti
mi je omeniti nenadne smrti bivšega tajnika prof.
A. Raiča. Kolika izguba je on za društvo, je vsa-
kemu znano. Vsako priliko je porabil za napredek
društva in je s svojim delovanjem pridobil veliko
udov. Blag mu spomin! Društvo je priredilo, da
počiva poleg Levstika in Božidara Raiča. — Pri po-
slednjem občnem zboru so bili v odbor voljeni go-
spodje dr. J. Vošnjak, predsednikom, odborniki
pa: Ivan Hribar, Fran Levec, Vaso Petričič,
Luka Pintar, Anton Raič in Ivan Tomšič.
Pregledovalca računov pa sta bila dr. Matija Hud-
nik in Anton Svetek. V odborovi seji dne
4. majnika 1888 se izvoli podpredsednikom profesor
Levec, blagajnikom V. Petričič, tajnikom pa prof.
A. Raič. Vsled tajnikove smrti in izstopa blagajnika,
ki je z drugim delom preveč obložen, se je moral
v dan 31. oktobra sklicati izreden občni zbor, v
katerem se v odbor volita gg. Žitnik in A. Žumer
in v odborovi seji dne 6. novembra se voli blagaj-
nikom g. I. Žitnik in tajnikom g. A. Žumer. Sej je
imel odbor šest (4. maja, 17. junija, 17. julija,
17. novembra 1888, 23. februarja in 10. aprila
1889). Pri teh se je posvetoval o prospehu društva,
o podporah, o prirejevanju slavnosti in stavljenju
spomenikov umrlim pisateljem. Podpore delil je —
pisateljem in vdovam . . . Tako se je napravila in
uzidala spominska plošča na rojstveni hiši Miroslava
Vilharja v Planini, razkritje pa se ima vršiti v teku
tega poletja, o čemer se bode še natančneje dogo-
vorilo in društvo objavilo članom za udeležitev. Na-
dalje je društvo prevzelo napravo Raič-Levstikove
rakve in spomenika, ekshumiranje Raiča in Lev-
stika. Vseh stroškov za ta spomenik je bilo 1297 gl.
34 kr. in je dolg z 242 gl. začasno pokrilo dru-
štvo ter se pogaja, da bi se ta dolg poravnal iz
Raičeve zapuščine. Vsled premnogih stroškov se je
uzidanje spominske plošče dr. Bleiweisu-Trsteni-
škemu v Kranji, Erjavcu in baronu Žigi Cojuz v
Ljubljani za letos moralo odložiti. Pač pa se je
dogovarjalo z odborom za stavljenje Levstikovega
spomenika v Velikih Laščah in se bode društvo te
slavnosti dne 11. avgusta udeležilo. Razen tega je
odbor posredno imel tudi dosti posla z Vodnikovim
spomenikom, ker so v dotičnem odboru, kateremu je
tudi naš načelnik predsednik, 4 naši odborniki. Tudi te
slavnosti se dne 29. in 30. junija naše društvo ude-
leži. Iz tega delovanja se vidi, da se je odbor priza-
deval storiti, ker so mu okolščine pripuščale.

Društveni odbor je tudi letos prevzel nalogo,
gobjiti društveno življenje s prirejenjem društvenih

večerov. Ker večina društvenikov nema od društva za svojo osebo nič, bi bilo želeli, da bi se ti društveni večeri bolj obiskovali, da se vsaj pri tej priliki društveniki spoznajo in mej seboj zabavajo. Da se ti večeri ne pouzdignejo na višjo stopinjo, je pač mnogo uzrok, da imamo v Ljubljani toliko društev in toliko „jour fix ov“, da se narodni možje na vse strani dele in je vsled tega premalo skupnosti. Upajmo, da bode prihodnost boljša in da se ne bomo tako cepili. V prvem zabavnem večeru dne 15. novembra je predsedoval in čital dr. Vošnjak o dolgosti življenja. V večeru dne 22. novembra je predsedoval I. Valentinčič in čital I. Žitnik o pohodu Čehov na Blejskem jezeru in črtice iz leta 1848. o majorji pl. Trebuhoviči, dne 29. novembra je predsedoval A. Svetek in čitala sta A. Trstenjak o pozdravih pri različnih narodih in I. Žitnik črtice o profu Beustu in o Ribniških dijakih; dne 7. decembra je predsedoval in čital A. Trstenjak o javnem mnenju. Ta večer so se tudi telegrami odpisali dr. Riegru v Prago k njegovi slavnosti, Gorupu na Reki in dijaškemu komersu v Gradci. Dne 15. decembra nas je zabaval slovenski antispiritist Župan in njegova soproga Miss Fox. Dne 5. januarja je predsedoval in predaval direktor Šubic o fotografiji in nje amatérjih. Dne 19. januarja je predsedoval in čital Fr. Drenik po Dav. Trstenjaku o izviru imena „Rožnik“. Tu so se zaradi predpusta opustili večeri do dne 9. marca, ko je predsedoval dr. Marolt in čital prof. Rutar o beneških Slovincih. Dne 23. marca je predsedoval profesor Pintar in čital prof. Rutar o Rezijancih in zadnji zabavi večer dne 30. marca je predsedoval A. Žumer in prof. Pintar predaval o Stanko Vrazovih pismih Prešernu pisanih in o Prešernovem epigramu, v katerem imenuje Vraza narobe-Katona. — Bilo je torej 10 zabavnih večerov, katerih se je udeleževalo po 18 do 40, in pri katerih so nas tudi razveseljevali čitalniški pevci. Iz tega torej slavni zbor vidi, da je bilo društveno delovanje tudi s te strani dosta živahno, vsaj odbor je storil, kar je mogel. Vender se mora tudi letos, kakor pri vlaskem tajnikovem poročilu omeniti, da bi želeli še živahnejše udeležbe. Koliko rodoljubov je, ki priznajo potrebo in korist našega društva, kateri pa doslej neso pristopili. Upajmo, da se tudi v tem oziru s časom razmere zboljšajo!

O tretji točki dnevnega reda poroča blagajnik g. Ignacij Žitnik o stanju društvenega premoženja, o podporah onemoglih pisateljev, o dohodkih in izdatkih. Dohodkov imelo je društvo 93 gl. 50 kr., troškov 68 gl. 8 kr. Društvo premoženje znaša 1369 gl. 98 kr., v kateri znesek je všteti tudi 195 gl., katere ima društvo še dobiti za začasno pokrite ostale stroške za Levstik-Raičev spomenik na pokopališču. Da je premoženje nekoliko manjše, kakor lani, je uzrok, da je društvo imelo več stroškov in ker se je letnina vsled spremembe v tajništvu in blagajništvu za drugo polovico 1888. leta še le prve mesece tekočega leta pobirala in in se zaradi tega letnina za 1889. leto še ni mogla pobrati. Po predlogu pregledovalcev se da blagajniku absolutorij.

Pri volitvi novega odbora izvoli občni zbor na predlog g. prof. Levca z vzklikom predsednikom jednoglasno dr. J. Vošnjaka, ki ima za društvo največje zasluge, v odbor pa so bili po listkih voljeni: Fran Levec, Luka Pintar, Simon Rutar, Andrej Žumer, Ivan Tomšič, Anton Svetek. Konečno se še volita pregledovalcema računov za nastopno leto K. Pirc in I. Žitnik.

Ker samostojnih predlogov ni bilo, g. predsednik zborovanje sklene.

Domače stvari.

— (Shod volilcev I. razreda) bo jutri zvečer ob 7. uri v mestni dvorani. Gospode volilce vabimo, da se shoda mnogobrojno udeleže in s tem pokažejo zanimanje svoje za javno življenje.

— (Volilni shod III. razreda) bil je včeraj dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani. Po kratkem nagovoru g. dr. viteza Bleiweisa, bil je predsednikom volilnemu shodu izbran g. Valentinčič, ki je na kratko omenil letošnjih dopolnilnih volitev, izstopivših mestnih odbornikov in kandidatov. Letos izstopiva v III. razredu gg. dr. Gregorič in Ant. Klein. Ko je prvega kandidatura prišla na razgovor, oglašil se g. Dežman in predlagal v imenu obrtnega društva mizarskega mojstra g. Ludvika Widmeierja kandidatom. Ko je gosp.

Vidmar govoril v istem zmislu, gospod dr. vitez Bleiweis pa objavil, da g. dr. Gregorič itak neče kandidovati, vsprejel se je g. Ludovik Widmeier z veliko večino kandidatom. Kandidatura g. Kleina ni prouzročila debate in g. Klein bil je jednoglasno kandidatom proglašen, na kar je predsednik volilcem priporočal, da se volitve mnogobrojno udeleže, potem shod zaključil.

— (Imenovanje.) G. Fr. Kolenc, vladni tajnik v Celovci, imenovan je okrajnim glavarjem na Koroškem,

— (Umrli) je dne 12. t. m. v frančiškanskem samostanu v Brežicah o. Hrizolog Greznik, v 78. letu dobe svoje. Pokojnik bil je nekdanji profesor na gimnaziji v Novem Mestu.

— (Akademiji znanosti na Dunaji) predložil je v zadnji seji matematično prirodoslovnega oddelka naš rojak g. E. Kramer svoje na fiziološkem in kemičnem zavodu vseučilišča Zagrebskega izdelano znanstveno razpravo „Studien über die schleimige Gährung“.

— (Milan in Garašanin. Kralj Milan je sedaj sam izpoznal, da je Garašanin bil res grobokop Srbije in da je tudi njemu samemu jamo kopal. Zato je po svoji ostavki dejal: „Žalim, što odlazim, a ne učinih nikakou pakost Garašaninu.“ Proti Kujundjiću pa je Milan rekel, da bolj pokvarjenih in malovrednejih ljudi ni poznal, nego sta Garašanin in Pera Todorović. A ne samo v Beogradu, tudi drugod izražal se je v jednakem zmislu. Na pozdrav v Niši odgovoril je Milan doslovno: „Hvala vam na vjernostnoj službi. No sad, pri polazku kazat ću vam još ovo: „Čuvajte se Garašanina, to je demon“. Još jedda red da vladam, prvo bi stao za vrat Milutinu Garašaninu.“ Kaj rečejo k temu modrijani „Wochenblattovi“, katerim je Garašanin toli ljub in drag?

— (Nezgod a.) Preteklo soboto splašila sta se g. Fr. Peterce konja na lesnem skladišču ter z vozom vred zdirjala domov, kjer sta s toliko silo zadela ob kameniti steber, da sta ga premaknila. Jednemu konju zadrlo se je oje pol metra globoko v truplo, da je bilo takoj po njem.

— (Vreme.) Včeraj pokvaril je dež vse izlete, danes popoldne ob 1/2 2. uri začelo je zopet deževati, in celó bliskati se in grmeti.

— (Oznanevalke pomladi.) Lastavice prišle so že pred več dnevi v naše kraje, v petek pa se je prvokrat oglašila kukavica v gozdu pod Rožnikom.

— (Treščilo) je dne 10. t. m. popoldne v kozolec posestnika Antona Drenika v Starem Trgu pri Trebnjem. Požarna bramba Trebanjska bila je takoj na pogorišču in ustavila je ogenj, da je le malo kozolca pogorelo in je le 20 gl. škode.

— (Opatija) uvrščena je uradno mej javna kopališča. „Wiener Zeitung“ objavila je že pred tednom dni zakon, s katerim se določajo glavna pravila in kopališčni red v Opatiji.

— (Redek slučaj) dogodil se je nedavno pri sv. Matiji, podobčini Kastavskeje. Mej črno mašo za neko starko, ki je doživela 105—106 let, prinesli so v cerkev trojčke krstit, ki so bili porojeni od sobote do torca v Srokovi županiji. Mati in trojčki — dva sinka in hčerka — so popolnoma zdravi.

— (V Trstu) ustavili so delo vsi delavci v Lloydovem arzenalu. V soboto prišlo je vseh 1500 delavcev v arzenal, a delati začelo je samo 150 starejših delavcev, katere so pa ostali delavci izsikavali. Opoludne ustavilo je tudi rečenih 150 delavcev delo. Upravni svet se trdovratno brani, da bi ugodil zahtevam delavcev, zato se ne ve, kako bode ta „štrajk“ končal.

— (Redni občni zbor „Savinjskega Sokola“ bode dne 22. aprila 1889., t. j. velikonočni ponedeljek, popoldne ob 4. uri v narodni „Čitalnici“ v Mozirji. Dnevni red: 1. Nagovor staroste. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo načelnika gasilcev. 5. Imenovanje častnih članov. 6. Nasvet zaradi oprave društvenikov. 7. Volitev odborov, staroste in podstaroste. 8. Slučajnosti. Društvenikom priti je v polni društveni obleki, točno ob določeni uri. Zvečer ob 8. uri pri g. Kolenci tombola, ples in prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— (Za II. letno zasedanje porotnih razprav v Novem Mestu,) ki se pričó dne 29. aprila t. l., izžrebani so naslednji gg. glavni porotniki: Govanec Karol, posestnik iz Metlike; Potrebuješ Josip, posestnik iz Tihoboja; Murn Janez,

posestnik iz Gradaca; Stonič Matej, posestnik iz Črnomlja; Kastelic Anton, posestnik iz Sada; Majzelj Anton ml., posestnik in krčmar iz Št. Jarneja; Peršina Janez, posestnik iz Toplic; Pubek Janez, trgovec iz Črnomlja; Skočir Fran, posestnik iz Kratine; Ivec Jakob, posestnik iz Gor. Pake; Jutraš Friderik, posestnik iz Gor. Ponikev; Plesec Martin, posestnik iz Radovice; Smuk Janez, posestnik iz Ribnika; Miklič Ignacij, posestnik iz Lukovka; Zajec Josip, posestnik iz Bistrice; Hauf Teodorij Anton, posestnik iz Spodnje Drage; Gerald Josip, posestnik s Krškega; Zalokar Mihael, posestnik iz Zaboršta; Kravcar Anton, posestnik z Griča; Bajuk Josip, trgovec iz Črnomlja; Marinkič Anton, posestnik iz Višnje Gore; Košak Josip, posestnik iz Kronovega; Zotler Josip, posestnik iz Roj; Skubic Janez, krčmar iz Črnomlja; Krašovec Mihael, posestnik s Ceste; Weiss Leopold, posestnik iz Metlike; Auman Viktor, trgovec s Krškega; Verbič Fran, posestnik iz Gaberja; Janež Alojzij, posestnik s Krškega; Koritnik Anton, posestnik iz Leskovca; Zupančič Janez, posestnik iz Vel. Lipovca; Korošec Anton, posestnik iz Goleka; Berdavs Janez, posestnik z Vidma; Banovec Josip, posestnik iz Tušovega Dola; Seidnec Fran, trgovec iz Podzemlja; Slapničar Anton, krčmar iz Višnje gore. — Nadomestni porotniki: Potočar Anton, posestnik iz Dol. Kamenc; Žagar Fran, posestnik iz Kartelovega; Jerman Martin, posestnik iz Slatneka; Medved Anton, posestnik iz Novega Mesta; Jarc Anton, trgovec iz Novega Mesta; Gregorič Ivan, posestnik iz Lešnice; Jelenc Fran, posestnik iz Beršlina; Zupančič Alojzij, posestnik iz Regerče vasi; Luser Gustav, posestnik iz Novega Mesta.

— (Družba Strohschneider,) ki je že lani na cesarja Jožefa trgu zanimala občinstvo, postavila je letos svoj šotor v Latermanovem dreveredu. V soboto bila je prva predstava, ki je občinstvu zeló ugajala. Družba je solidna in ima same izredne moči, izvrstne telovadce, vse točke pa se izvajajo elegantno in točno. Občinstvu je zlasti prijala hoja po visoki vrvi in ž njo združeni ognjemet.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 15. aprila. Pri konstituiranju okrajnega zastopa voljen načelnikom dr. Josip Sernec, njegovim namestnikom Hausenbihler. V odbor iz veleposestva: Berks, iz mest in trgov, dr. Dečko, iz kmetov, Zanjer, iz plenuma, Baš, iz velikoobrtnije, Anton Ferjen, vsi razun zadnjega narodni.

Luxembourg 15. aprila. Belgijski kralj in ruski car brzojavila regentu najboljše želje, da bi prevzeto visoko nalogo uspešno rešil.

Zanzibar 14. aprila. V Bagamojo došli angleški misijonarji javljajo, da se Buširi pogajajo s Wissmannom zaradi sklepa miru.

Razne vesti.

* (Poneverjenje.) Iz Dunaja se poroča 12. t. m.: Cerkvni ravnatelj pri mehitaristih oče Gailow, Rumunec, poneveril je obrestij mašnih ustanov za 22.000 gl. Ko so prišli poneverjenju na sled, je zločinec tajil svoje malopridno dejanje ter po 25letnem samostanskem življenju redu dal slovo. Ker se ni hotel z lepo pobotati in vrhu tega še skušal pobegniti, so ga prijeli in deli pod ključ.

* (Potres.) Kakor se javlja iz Belegrada, čutili so v Cacaku in Kraljevem 12. t. m. ob dveh zjutraj dve sekundi trajajoč potres.

* (Pesnik in kamnosek Zajec na vešalih. Porotno sodišče v Bayreuthu obsodilo je 18. februvarija t. l. oženjenega kamnoseka Jurija Ad. Zajca iz Buhova v smrt na vešalih, ker je 21. septembra m. l. ubil in oropal mesarja Franka iz Schwarzenbacha na reki Zali. Ko so zlodejca prijeli in deli pod ključ, pobegnili je še isti dan iz ječe v Švico, kjer so ga pa kmalu ujeli v Zürichu in ga spravili v varnejše zavetje. Pri njem našli so v kovčegu životopis zlodejčev, sestavljen v vezani besedi. Kamnosek popisal je še celo svoj roparski umor v verzih. Ta pesniški proizvod bil je pa tudi najboljše dokazilo groznega čina. Smrtno obsodbo potrdil je princ vladar 5. t. m. in rabelj Kissinger iz Monakovega je 10. t. m. ob sedmih zjutraj izvršil usmrtenje nesrečnega pesnika Zajca točno v 4 minutah. Ohsojencu se poslednja želja, da bi še jedenkrat videl žalostno soprogo in svoje otroke ter se od njih poslovil, ni izpolnila, ker zaradi bude boleznii neso mogli k njemu v ječo. Minul je torej nesrečnega kamnoseka pesniški duh in ostavil nemški „Galgenhumor“, stopil je raz pegaza ter poslednjo noč pisal sprogi in otrokom skesano pismo v nevezani, navadni besedi, ker mu je na večer pred smrtjo počila — pevska žila.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 13. aprila.
 Na Dunaji: 48, 55, 35, 79, 24.
 V Gradci: 56, 83, 64, 7, 73.

Tujci:
 13. aprila.
 Pri **Maliči:** Neugebauer iz Pulja. — Kladva iz Il. Bistrice. — Loser iz Trsta. — Ranzinger iz Kočevja. — Kraus, Steinberger, Kirchenberg, Hock z Dunaja. — Rigert iz Zwickaua — pl. Kossuel iz Lozonca.
 Pri **Slonu:** Rabitsch iz Celovca. — Kobal s Krškega. — Dupn's iz Waidhofena. — Nagel iz Gradca. — Prager iz Gradca. — Hochinger, Auerhan, Schweitzer, Singer z Dunaja. — Eisler iz Velike Kaniže. — Gössl iz Prage.
 Pri **avstrijskem cesarji:** Hornath iz Novega Mesta. — Kalan iz Trbovelj. — Rossbacher iz Pliberka.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 13. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	60
Rež,	4 71	Surovo maslo,	60
Jecmen,	4 87	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 90	Mleko, liter	8
Ajda,	4 67	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 87	Telečje	48
Koruzna,	4 50	Svinjsko	50
Krompir,	2 67	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec	60
Grah,	13	Golob	17
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 50
Maslo, kgr.	79	Slama,	2 32
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 70
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	4 35

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. aprila	7. zjutraj	725.2 mm.	3.8° C	sl. zah.	megla	
	2. popol.	724.5 mm.	14.5° C	sl. jz.	obl.	.000 mm.
	9. zvečer	723.8 mm.	7.8° C	sl. zah.	d. jas.	
14. aprila	7. zjutraj	725.4 mm.	4.0° C	sl. vzh.	obl.	6.20 mm.
	2. popol.	726.1 mm.	8.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	728.5 mm.	6.8° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 8.7° in 6.5°, za 0.4° in 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.10	85.05
Srebrna renta	85.70	85.50
Zlata renta	110.90	110.60
5% marcna renta	100.25	100.15
Akcije narodne banke.	905.—	907.—
Kreditne akcije	298.25	298.—
London.	120.15	120.20
Srebro	—	—
Napol.	9.51 1/2	9.51 1/2
C. kr. cekini	5.66	5.68
Nemške marke	58.75	58.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	138 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	—
Ogerska papirna renta 5%	—	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	124
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	121
Kreditne srečke	100 gl.	191
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	128
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	—	—

Zahvala.

O smrti nepozabljivega nam sina in brata

FRANA

bili so nam v veliko tolažbo mnogoštevilni dokazi iskrenega sočutja. Dolžnost nam je torej zahvaliti se velečastitemu gospodu župniku vodiškemu, ki je s pravo krščansko ljubeznijo skrbel za dragega nam pokojnika med njegovo boleznijo ter nam požrtvovalno odzvel vso skrb za dostojen pogreb; dalje prečastitemu gospodu dekanku kamniškemu za tolažljive besede; vsej velečastitej duhovščini, ki se je od blizu in daleč tako mnogobrojno udeležila pogreba; gospodom Pater-noster, Pribil, Puchar in Stanecar, ki so prišli izkazati poslednjo čast pokojniku, kateremu so pred osmimi meseci peli o novejši maši; gospodom bogoslovcem; župljanom brezoviškim in vodiškim in sploh vsem, ki so nam z dokazi ljubezni in sočutja lajšali srčno bol.

V Vodica in Ljubljani, dno 14. aprila 1889.

(278) **Rodbina Hribar-Jeva.**

Kovačnica in gostilna
 z vrtom in njivo

daje se v podkovstvu skušenemu, oženjenemu kovaču pod ugodnimi pogoji za več let takoj v najem.
 Natančneje pove lastnik **Fran Šušteršič**, gostilničar, **Žapuže**, pošta **Št. Vid pri Ljubljani.** (283-1)

Poštna upraviteljica,

službujoča že v tem poslu in popolnoma zmožna v vseh poštinih zadevah, z izvrstnimi spričevali, **išče službe.**
 — Ponudbe na **K. W.** poste restante **Vrhnika.** (284-1)

Štev. 6127.

(282-2)

Mesnica v najem!

Za sv. Jurja rok 1889. leta odda mestni magistrat v poslopji za hrambo gasilnega orodja v šolskem drevo-redu jedno na oglu proti Ljubljani ležečo **mesnico v najem** in sprejema ustne in pismene ponudbe o navadnih uradnih urah do uštetega 27. dne tekočega meseca.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 9. aprila 1889.

Št. 437.

O. š. s.

Razglas.

Za oddajo **zgradbe nove šole v Selci**, za katero so stroški za mojsterska dela brez ročnih in voznih del s 5501 gl. 33 kr. za material, kojega pa bo večina šolska občina sama pre-skrbela, s 3630 „ 15 „ preudarjeni, razpiše se zmanjševalna dražba na

3. dan maja 1889.

ob 9. uri dopoldne pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Kranji.

Dražbeni pogoji, načrt in proračun stroškov izvedo se pri tem svetu.

Kdor hoče dražbe udeležiti se, imel bode 10% vadij uložiti.

C. kr. okrajni šolski svet v Kranji,

dne 8. aprila 1889.

(275-2)

CIRKUS RICHTER.

Vsaki dan velika gala-predstava.

Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. (288-6)

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor
 želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisanca, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.
Davorin Poveraj v Gorici,
 na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenih cenah. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Ravnokar izišlo je v naši zalogi in priporočamo kot **velikonočno darilo**
GODEC.
 Poleg narodne pravljice o vrbskem jezeru spisal Anton Funtek.
 Cena 8° gl. 1.20, elegantno vezano s zlatim obrezkom gl. 1.80, po pošti 5 kr. več. (282-2)

Anton Funtek, dobro poznat po svojih izvornih pesniških proizvodih, kakor po svojem Zlatorogu, daje nam z Godcem, ono narodno pravljico, katera se godi ob vrbskem jezeru, dragoceno pomnožitev domače naše književnosti; Godce se po svoji elegantni zunanji obliki, posebno kot praznično darilo priporoča.

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Najboljše in najcenejše
OLJNATE BARVE
 v ploščevinastih pušicah
 se dobivajo pri
ADOLFU HAUPTMANN-U
LJUBLJANA. (218-11)